

Primavera

retingut, frenat
com l'aigua a la riba.
Ferm, sostingut
com una nota

la teva olor perfuma l'instant
sense temps ni espai
benhaurada realitat

em mires i abaixes el gest
la tímidesa pren forma
de delicada perfecció

t'acostes tímidament
com un gat a olorar
encara no em crec
que el que vols és besar

el càntir vessa d'aigua
una gota dubte
si passar a l'eternitat.

oli a les estovalles
engrunes de pa
amb tomàquet sucat.

l'avi fuma el puro
encara en queda al morter
per escurar amb pa.

mans brutes de fosc
em calço mirant amunt
un rere l'altre

diumenge
diumenge
tranquil i assoliat

divendres
i rugby
amb el pare

la felicitat
d'algú que t'estimes
es també teva

es cull només
verdures i plantes
mig ajupit

plena i sola
me la trobo
badant

Destresa i gest
na barbeta enlaire —
mestre del porró

colla i pinya
empenyen ben amunt
un castell al cel

rotllana o ball
flota corona de mans
al so d'un graller

et vetillo la ma —
amb prou feines cordino
al taló-punta

Estiu

Haikus de nit d'agost

un grill pateix de parkinson
la lluna resta inmòvil
Quin airet mes fresc!

el timit va-i-vé d'una hamaca
penja d'una estrella a cada extrem
seré jo l'únic despert?

la brisa de la Lluna
mareja les fulles
que fan els arbres a la nit?

gat solitari
passeja elegancia
a contrallum de la Lluna

- - -

tot just clareja
oloro la terra mullada
l'hort, un lloc on ser-hi.

un ventilador gira
mentre l'aire de trompeta
xiuxiueja els sentiments

et despullo
per vestir-te
de petons

desperto amb Sol
els llençols de sota blancs
no s'han ni desfet.

fosc nocturna i càlida
la ma somia i fa
que un vers passi a saludar.

agost s'acomiada
amb un petó
que m'agafa desprevingut.

per l'esclatxa
brolla l'aigua
lliurement

boci a boci
pasta de fulla
i crema d'ou

Tardor

ajegut a l'entrada
veu caure la fulla
sense esme de res.

l'incens crema sutil
un temps que ja no corre
perque no te on anar.

la pedra rodola
d'amunt d'una altre
l'aigua segueix fluïnt

cau una fulla
el vent dubte
si deixar-la vagant.

el setrill regalima
la mare rondina
per no fer cas.

tot just és fosc
la mare un a un
passa a besar.

un calfred em corre
al sortir de la dutxa
a reveure estiu

setembre al mig,
una ofrena floral
sega els cors

cap al tard
comença a refredar,
Benvingut Setembre!

cansat m'estiro
afortunat t'oloro
ausent al coxi

vespre plujós
t'en fas càrrec
vens a rebrem

foragida i austera
com l'aigua
flueix encisadora.

miro el bassal
e indefectiblement
fuig de les mans

llevat d'Octubre
el primer calfred
de fora el llit

nit de diumenge
el *genkan*
de la setmana

no se què al pit
m'ofego del got
o de l'aigua

al tard de Tardor
escalfor de sol nu
i orelles fredes

Hivern

es viuen molt anys
però la vida
son instants

la boina resta
al cap d'una cadira
de mimbres atrotinat.

ebri de son
després de fer
i desfer l'amor

post-orgàsmica
sobre el meu pit
dorms relaxada

amb els llavis
sobrevolo de gallina
la teva pell

mentre parlo
si és a tu
he perdut el fil

llàgrimes rodolen
la mare estreny al pit
la foto de l'avi

amb la taula
tallo i cruix el gel
veloç com el fred

nit retrobada
d'emocions, de "qui som"s -
un escrit antic

cansat arribo
la bufanda dubtosa
cau a poc a poc.

tot just despert
puja calent
olor d'esmorzar

a bots i barrals
fexuc gris vespre d'hivern
no sé on fotrem.

amb ulls d'infant
sobre una cadira
és vers recitat

--

Això no és una mostra de Haikus

(a Nil Bartolozzi)

el pintor s'allunya i mira
els verds d'hivern
vesteixen d'obscur

el pinzell ha dubtat
d'encaix sublim
l'error pren forma

l'espectador vagant
de sobte perd
l'alé pels ulls

palplantat i nu
l'univers penetra en mi,
es només color?

delicada conexió
els dos badem
pel mateix traç.

--

A Mario Benedetti

quisiera verte
en vigilia o en sueños
pero verte

--

A Basho

intens faig de llum
trenca i cau a dojo —
eterna foscor (a basho)